

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ไตรสิกขา เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนสามชุกรัตนโกศาราม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 รวมนักเรียน คน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 35 คน ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ใน รายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ใน รายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการ ไตรสิกขากับแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบ ศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบบูรณา การไตรสิกขาระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขาระหว่าง ก่อนเรียนกับหลังเรียน ผลปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

กลุ่มทดลอง	n	\bar{x}	S.D.	t	P-value
ก่อนเรียน	35	15.49	2.94	15.099*	.000
หลังเรียน	35	25.49	3.30		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา กับแบบปกติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง 2 - 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ ก่อนการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{x}	S.D.	t	P-value
ที่เรียนแบบปกติ	35	14.51	2.96	1.376	.173
ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา	35	15.49	2.94		

จากตาราง 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา กับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการ ไตรสิกขากับแบบปกติ หลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{x}	S.D.	t	P-value
ที่เรียนแบบปกติ	35	18.11	4.11	8.266*	.000
ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา	35	25.49	3.30		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ ในรายวิชา ศ 43101 ศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองที่เรียนแบบบูรณาการ ไตรสิกขาสูงกว่าแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติ

การเปรียบเทียบคุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ผลปรากฏดังตาราง 4 – 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา กับกลุ่มที่เรียนแบบปกติก่อนการทดลอง

คุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา)	n	\bar{x}	S.D.	t	P-value
ที่เรียนแบบปกติ	35	88.66	9.41	.346	.730
ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา	35	89.49	10.57		

จากตาราง 5 พบว่าคุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติ หลังการทดลอง

คุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา)	N	\bar{x}	S.D.	t	P-value
ที่เรียนแบบปกติ	35	89.49	10.57	5.597*	.000
ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา	35	102.60	8.97		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่าคุณธรรมด้านไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขาสูงกว่าแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติ

การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขากับแบบปกติผลปรากฏดังตาราง 6 – 8

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา กับกลุ่มที่เรียนแบบปกติก่อนการทดลอง

เจตคติ	n	\bar{x}	S.D.	t	P-value
ที่เรียนแบบปกติ	35	2.57	0.68	1.126	.264
ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา	35	2.77	0.78		

จากตาราง 7 พบว่าเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา กับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ระหว่างที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา กับแบบปกติ

เจตคติต่อการเรียนศิลปะ	N	\bar{x}	S.D.	t	P-value
ที่เรียนแบบปกติ	35	3.92	0.48	2.385*	.010
ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา	35	4.14	0.27		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่าเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขาสูงกว่าแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา กับแบบปกติ

ข้อความ	เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา			เรียนแบบปกติ		
	\bar{x}	S.D.	แปลความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1. วิชาศิลปะเป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.26	0.44	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	3.91	0.81	เห็นด้วย
2. วิชาศิลปะมีสาระ ควรจัดให้เรียน	4.34	0.49	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	3.83	0.57	เห็นด้วย
3. เป็นวิชาที่มีประโยชน์	4.14	0.43	เห็นด้วย	3.89	0.47	เห็นด้วย
4. เป็นวิชาที่สนุกสนาน	4.20	0.58	เห็นด้วย	4.00	0.64	เห็นด้วย
5. ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจ	4.23	0.49	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.06	0.68	เห็นด้วย
6. ช่วยทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่มี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.40	0.50	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.17	0.66	เห็นด้วย
7. เป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ง่าย	3.40	0.88	ไม่แน่ใจ	3.58	0.10	เห็นด้วย
8. ควรให้ผู้เรียนเลือกเรียนตาม ความสมัครใจ	3.17	1.10	ไม่แน่ใจ	3.00	1.23	ไม่แน่ใจ
9. นักเรียนส่วนมากชอบเรียนวิชานี้	3.97	0.62	เห็นด้วย	3.54	0.70	เห็นด้วย
10. ข้าพเจ้าจะภูมิใจมากถ้าได้รับ คำชมจากอาจารย์ผู้สอน	4.06	0.87	เห็นด้วย	4.17	0.75	เห็นด้วย
11. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาศิลปะ ข้าพเจ้าอยากจะรีบเข้าห้องเรียน	4.43	0.50	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	3.97	0.86	เห็นด้วย

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อความ	เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา			เรียนแบบปกติ		
	\bar{x}	S.D.	แปลความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
12. ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายถ้าชั่วโมงวิชาศิลปะไม่มีการเรียนการสอน	3.94	0.54	เห็นด้วย	3.60	1.03	เห็นด้วย
13. คนที่ชอบวิชาศิลปะจะเป็นคนที่มีอารมณ์ร่าเริง แจ่มใส	4.29	0.52	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.03	0.79	เห็นด้วย
14. วิชาศิลปะทำให้ผู้เรียนเป็นคนเสียสละ	4.31	0.47	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.06	0.91	เห็นด้วย
15. วิชาศิลปะมีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต	4.06	0.60	เห็นด้วย	4.00	0.73	เห็นด้วย
16. วิชาศิลปะมีคุณค่าทั้งต่อตนเองและผู้เรียน	4.11	0.47	เห็นด้วย	4.00	0.59	เห็นด้วย
17. วิชาศิลปะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ	4.11	0.53	เห็นด้วย	4.09	0.70	เห็นด้วย
18. วิชาศิลปะทำให้ผู้เรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.37	0.49	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.34	0.68	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
19. สังคมยอมรับวิชาศิลปะ	4.43	0.61	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.14	0.69	เห็นด้วย
20. วิชาศิลปะมีส่วนอนุรักษ์ความเป็นคนไทย	4.40	0.50	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.17	0.95	เห็นด้วย
รวม	4.14	0.27	มาก	3.92	0.48	มาก

จากตาราง 9 พบว่า เจตคติต่อการเรียนศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมทั้งกลุ่มที่เรียนแบบบูรณาการไตรสิกขาและกลุ่มที่เรียนแบบปกติ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

การเรียนแบบบูรณาการไตรสิกขา ข้อ 11. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาศิลปะข้าพเจ้าอยากจะรีบเข้าห้องเรียน และข้อ 19. สังคมยอมรับวิชาศิลปะ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และข้อ 8. ควรให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสมัครใจ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

การเรียนแบบปกติ ข้อ 18. วิชาศิลปะทำให้ผู้เรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และข้อ 8. ควรให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสมัครใจ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับไม่แน่ใจ